

BIFURCACIÓ EN CLAU DE LLUNA

Aleix Cardona

Diuen que no ha estat altra cosa que això, una bifurcació, poc exagerada en clau personal, més exagerada en clau musical. Malgrat que per a molta gent ha estat una pèrdua notòria, per a d'altres una notícia que amaga marro, i encara per a alguns més una aposta que obre noves i venturoses expectatives.

I el resultat és que havent desaparegut, avui, CLAU DE LLUNA segueix existint, però ho fa com a marc de treball, com a cabàs on coincideixen els seus diferents fruits, els de qui l'han conformada, perquè en Perepau, en Cesc i el *Panxito* ho tenen clar. Per a ells s'havia acabat una etapa «en què havien aparegut algunes tensions, alguns dubtes sobre on anar i com fer-ho», i han decidit de comú acord i en col·laboració que d'un calia fer-ne dos. I així és com han nascut SA COBLA i ATZAWARA.

«Ha estat, si més no de moment, un gran encert. Tenim les piles carregades i moltes ganes de treballar».

En Cesc Sans confessa que se sentia aturat, «mancat d'il·lusió i alhora com si frenés alguna cosa». Ara, amb SA COBLA, mantenen la proposta de ball *folk* que havia caracteritzat CLAU DE LLUNA, i les incursions en el terreny de la composició i la fusió es deriven cap a ATZAWARA, on en Perepau Jiménez i el *Panxito*, de motiu Francesc Tomàs —¿o és al revés?— aboquen aquesta necessitat que anava apuntant-se en el procés de la formació anterior.

Treballen junts per a tot el projecte a través de Clau de Lluna Produccions, l'empresa, el paraguai. També ho fan, en trio, a SA COBLA, mentre que a ATZAWARA el tercer en discòrdia —o en

concordia, millor— és en Pep Coca; la perspectiva, però, diu que pot ampliar-se fins al quintet.

Per a ells és ben clara la proposta de SA COBLA —que ja existia com a formació portàtil de CLAU DE LLUNA des del 97—, mentre que l'altra encara està en fase de configuració. Ja hi han passat diferents músics i alguns proposen idees per ser-hi. El temps acabarà d'afinar-ho, encara que no del tot, donat que el nom és i vol ser incisiu.

Defineixen ATZAWARA com una proposta per «fusionar llenguatges musicals d'altres llocs que són presents aquí, en un país que és un gresol de cultures». I amb ell pretenen donar «una oportunitat a la creativitat i la personalitat dels músics», en un marc «original, nou i de qualitat, amb molta energia rítmica, donant un

Sa Coblà

producte d'arrel, de fusió i eclèctic, un producte vivenciable corporalment».

Els anys de treball conjunt els porten a voler risc en la seva aventura, per això SA COBLA, afirmen, «té molta força en el directe, on hi és molt present la comunicació entre els músics, molta espontaneïtat i improvisació».

Se'ls veu satisfets del procés seguit, que diuen que és fruit, també, d'un tipus de relació en el grup que consideren diferent de la majoria d'altres formacions musicals, perquè «a CLAU DE LLUNA no hi va haver mai lideratges, tot s'anava fent garantint la presència de la personalitat de cadascú. Això havia fet que algun cop músics recentment arribats tibessin a vegades amb més força que els qui ja hi érem».

Altres propostes, a més, acompanyen aquestes formacions, com ara CHANEKES, d'origen mexicà; CORRANDÀRIUS, per cantar i fer cantar...

10 ANYS DESPRÉS

Des que en Perepau i en Cesc van iniciar la singladura l'any 1989, un seguit de músics han anat passant per la història que ha escrit CLAU DE LLUNA. L'any 1992 va ser el de l'arribada del Francesc Tomàs, *Panxíto*. La Simone Lambregts, ara a les VIOLINES i a PRIMERA NOTA, l'Enric Canada o en Pep Coca han estat alguns dels components del grup.

Durant aquests anys han editat quatre CD —*Cercle de Gal·la* (Sonifolk, 1992), *Fica-li, noia!* (Sonifolk, 1994), *Obertura* (Música Global Discogràfica, 1996), i *La Punyalada*, espectacle coreogràfic i musical (Audiovisuals de Sarrià, 1997)—, tres K7 —*Cercle de Gal·la*, *Fica-li, noia!* i *Obertura*— i han participat en les gravacions del Tradicionàrius, de Gràcia (1990-1997), o en la del Tirant de Folk, de València (1995).

A banda d'això, han continuat treballant en la fabricació d'ins-

truments —en Cesc Sans—, han fet llibres, han muntat grups de cantaires i han organitzat festivals com el Gir-Ona Folk.

Tot plegat porta la patent de CLAU DE LLUNA, ja sigui amb la CLAU, SCCL —Col·lectiu Les Arts Unides, SCCL—, ja sigui amb Clau de Lluna Produccions, el barret de copa d'on surten, com conills de la mà del mag, les múltiples propostes d'aquests músics garrotxins d'adopció —per a alguns, els neorurals del folk català, qualificació que a ells els deixa indiferents—, que es mostren feliços i engrescats amb les noves propostes que tenen entre mans.

ATZAWARA té previst l'enregistrament d'una maqueta per presentar a l'hivern.

I a Argelaguer, domicili social del polígon d'idees i propostes Clau de Lluna, no para l'activitat entre canalla, cançons, instruments...

51

TOCADORS I SONADORS

Solc

VIII cicle de música i tradició al Lluçanès

Maig, juny i juliol del 2000

Un recorregut de festa major per la comarca del Lluçanès:

Balls
Exposicions
Caminades
Trobades de cantadors
Àpats
Concerts
Xerrades
Diables
Cercaviles
Trobades de gegants
Tallers de danses i cançons
Teatre
Camins de transhumància
Sol Ixent, per als més joves
Fires: Santa Creu, Alps, Sant Jaume
Solc Jove
Botiga, taverna, rifes i concursos
Revetlla de Sant Joan
Bruixes i bandolers...

... i molt més!

INFORMACIÓ I CONTACTES

Associació Solc, música i tradició al Lluçanès

L'Estudi

08514 - Lluçà

Telèfon: 93 744 71 59

Fax: 93 855 40 62

Correu-e: solc@pangea.org